

**ע"פ 43474/02 - בטון אלניבאלי בע"מ, המערערת נגד מוראד
מחמוד**

בית הדין הארץ לעבודה
עפ"ס 43474-02-18

ביתנה ביום 15 אפריל 2018

לפני כב' הנשיאה ורדה וירט-ሊבנה

בתון אלניבאלי בע"מ - המעעררת
מוראד מחמוד - המשיב
שם המערערת - עו"ד וליד זהאלקה
שם המשיב - עו"ד בסאם כרכבי

החלטה

הנשיאה ורדה וירט-ליונה

1. לפני ערעור על ההחלטה בית הדין האזרוי לעבודה בירושלים (השופטת שרה שדיואר) ביום 10.2.2018 שלא לפסול עצמה מלדון בהליך 16-01-13120.

הרקע לערעור

2. בבית הדין האזרוי מתנהלת תביעהו של המשיב נגד המערערת בה הוא טוען שיש לשלם לו סכומים שונים בגין תקופה עובודתו במעעררת וסיומה.

3. ישיבת הוכחות נקבעה ליום 14.1.2018 למועד בראשות השופטת שרה שדיואר. מטעם המערערת התיציב לדין בא כוחה בלבד ואילו עדי המערערת לא התקיצו מבלתי שהקדימו הודעה להיעדרותם. על רקע זה לא נשמעו עדויות הצדדים באותו מועד ובית הדין הורה על דחיתת ישיבת הוכחות ליום 15.2.2018. בחולף שבועיים הגיע המערער בקשה לפסילת המוטב ולהעברת הדיון למוטב אחר בשל אירועים שהתרחשו לטענתו במהלך הדיון.

ההחלטה בית דין האזרוי

4. בהחלטה ביום 10.2.2018 דחה בית דין האזרוי את הבקשה לפסילת המוטב. בית דין האזרוי עמד על כך שהבקשה הוגשה בשינוי ולא בסמור למועד שבו נודעה למערער ולבא כוחו עילית הפסלה. לגופו של עניין קבוע בית דין האזרוי כי החלטת הפטקים בין חברי המוטב היא התנהלות שגרתית שנועדה להתייעצות ואשר אין בה פסול. חברי

הмотב לא "חוקקו" ועילת הפסлот הנטענת נועזה בთוחתו האישית והסובייקטיבית של בא כוח המערעת וממילא אינה מקינה עילת פסלות. עוד קבע בית הדין האזרוי כי הצעת הפשרה שהציג אינה מלמדת כי דעתו ננעה, כי הסכם שהוצע סביר בשים לב לסקום התביעה וכן כי בית הדין נהג להציג פשרות בכל שלב משלבי הדיון.

טענות הצדדים בערעור

5. בערעור שלפני טענת המערעת שתי טענות. האחת כי בפתח הישיבה מיום 14.1.2018 חברי ההרכב 'חוקקו' והחליפו ביניהם פתקים בתגובה להזדעת בא כוחה כי עד' המערעת חולמים مثل היה "מחזה שיקספיר" (כלשון המערעת). הטענה השנייה היא כי בית הדין הציע לצדים הצעת פשרה בטרם שמע את עדויות הצדדים ואף הביר לבא כוח המערעת כי מדובר בהצעה טוביה. לטענת המערעת ההצעה של בית הדין מלמדת כי דעתו מגובשת וכי הסכם שהוצע כפשרה יהיה הסכם המינימלי שייפסק לחובתה. בהתייחס לטענת השהיי טענת המערעת כי הזמן שחלף בין מועד הדיון לבין הגשת הבקשה היה סביר בהתחשב במלחתו של מנכ"ל המערעת, לצורך להתייעץ ולנסח את הבקשה.

6. המשיב בתגובהו טוען כי הערעור הוגש בחוסר נקון כפיט, תוך הסתרת מידע בדבר ההליכים המשפטיים שהתנהלו בין הדיון מיום 14.1.2018 לבין הגשת בקשה הפסлот ביום 29.1.2018. לטענת המשיב בקשה הפסлот הוגשה בשינוי ותכליתה הייתה דחיתת ישיבת ההוכחות, כפי שאכן קקרה בסופו של דבר. כן טוען המשיב כי אין בטענות המערעת חשש למשוא פנים אלא תוחשות סובייקטיביות ולא מוכחות.

דין והכרעה

7. לאחר עיון בערעור ובתגובהות דעתו היא כי דין הערעור להידחות מהטעם שלא שוכנעתי כי בעניין שלפני **"קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליזור חשש ממשי למושא פנים בניהול המשפט"** כאמור בסעיף 77(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 החל בבית הדין לעובדה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעובדה, התשכ"ט-1969.

כלל הוא כי הוכחת עילת פסלות מחיבת ראיות שמשמעותם שהוא מטילה כל כבד על השופט ועל מערכת המשפט (עפ"ס (ארצ) 31944-03-12 **מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ** (4.4.2012)). כן נקבע כי עילת הפסлот תבחן באמצעות מידת אובייקטיבית ואין די בთוחסתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקבתם הסובייקטיבית (עפ"ס (ארצ) 57019-01-11 **בן עלייה חן ושות', משרד עורכי דין** (21.2.2011) והאסמכתאות שם). זאת ועוד, ככל נקבעה חזקה כי השופט שושב בדיון הוא מקטוע ומיומן והוא יכול לבחון את העניינים הנדרנים לפניו ללא מושא פנים. لكن הכלל הוא כי ניתן משקל רב לעומת השופט הדיון בהליך וערכאת הערעור לא תתערב בשיקול דעתו אלא במקרים קיצוניים בלבד (עפ"ס (ארצ) 16943-11-11 **חברה ישראלית לモבילים בע"מ - מאירי** (26.1.2012) והאסמכתאות שם).

8. מתחair בא כוח המערעת עולה כי לטענתו חברי המוטב החליפו ביניהם "חוקוקים" ועליה כי הם גרמו לו לתחושה לא נוכה. אך עתה שמההחלטה מושא הערעור מתחair מטעם באת כוח המשיב שנכחה בדיון עליה כי לא היו חוקוקים נטען. לטענת בא כוח המשיב ייחסו של בית הדין לצדים היה "מכובד, מאופק ענייני ושוווני". אין זאת אלא שמדובר בראשם איש של בא כוח המערעת ותוחשתו הסובייקטיבית. אשר להחלפת הפטקים בין חברי המוטב, דרך זו משמשת להתייעצות וכל עוד היא נעשית בכבוד אין בה פסול. הנה כי כן לא עליה בידי המערער לתמוך את טענותיו ב"ראיות שמשמעותן" כנדרש.

9. כאמור יש להוסיף את עמדת בית הדין האזרוי שלפיה דעתו לא נגעלה, גם שהצעה הצעת פשרה וזאת בהתאם לכל כי יש ליתן משקל לעמדת השופט בהליך. לא מצאתי פסול בנסיבות לביא את הצדדים לפשרה בשלב שלפניהם שמיעת העדויות (ראו גם: עפ"ס (ארצ) 16-02-2016 **מונדרוס - ארומן בע"מ** (14.3.2016)) בפרט בשים לב לכך שתצהיר עדות ראשית כבר הונחו לפני בית הדין והתבררתה ירידת המחלוקת. אין להסיק מהנסיבות לקדם פשרה כי בית הדין לא ידון בהליך במקצועיות הנדרשת.

10. בשולי הדברים אוסיף כי צדק בית הדין האזרוי בקביעתו שבבקשת הפסлот הוגשה בשיהוי. תקנה 211ב לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 קובעת שיש להעלות טענת פסולות בתחילת הדיון ולפני כל טענה אחרת. במקרה שלא היה אפשרותו של בעל הדיון לטען את הטענה בתחילת הדיון "**רשיין הוא לטענה לאחר מכן, בלבד שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילית הפסлот**". מטענות המערערת עולה כי עלית הפסלות נודעה לה במהלך הדיון מיום 14.1.2018. עם זאת בבקשת הפסлот הוגשה בחילוף כשבועיים, ביום 29.1.2018. לטעמי מדובר בשיהוי, בפרט שבין לבין הגישה המערערת לבית הדין האזרוי אישורי מחלוקת של העדים מטעמה ולא הודיעה דבר לעניין כוונתה להגיש בקשה פסולות.

11. **סוף דבר** - הערעור נדחה. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ל"י ניסן תשע"ח (15 אפריל 2018) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.